

[Viggo Starcke.]

selv hjulpet med ved sin frivillige socialisering af landbrugseksporten gennem Andelskontoret i Århus. Men ude i landbruget hviler skattebyrden med dobbel tyngde, fordi den væltes fra de andre erhvervsgræne over på landmanden, der ikke kan skubbe den videre. Vi ville ikke have nogen valutakrise i Danmark, hvis ikke der fandt pengeudpumpning sted, hvis ikke der ustandselig skabtes en kunstig købekraft gennem de stigende jordværdier — disse er steget over 5 milliarder kr. i de sidste 16 år og tilfaldet private folk — hvis ikke toldbeskyttelsen kunne kapitaliseres.

Vi har inflation i Danmark, og inflation er ikke noget, der kommer af sig selv. Inflation er noget, som politikere skaber, enten af uvidenhed eller af ansvarsløshed eller, som den amerikanske økonom Henry Hazlitt siger: som ren svindel.

Man prøver at kurere kriserne med skatter, og det har man gjort nu masser af gange siden 1945. Skatterne lægges over på varepriserne, så stiger pristallet, og så stiger lønningerne, også lønningerne til de hundrede tusinder af mennesker, der er ansat i offentlig tjeneste. Og når de skal have højere løn, må der opræves flere skatter igen; så får vi en krise, og de nye skatter lægges igen over på varepriserne, og sådan bliver det ved og ved, og kriser er under en sådan politik noget uundgåeligt.

Derfor siger retsforbundet, at vi for det første skal skabe et sikkert, hæderligt pengevæsen i Danmark, og det skal vi gøre ved igen at lægge ansvaret hos nationalbanken, hvor det lå i de hundrede år fra 1814 til 1914, da vi hverken havde inflation eller kronenedskæring eller devaluering. Endvidere skal vi hurtigst forbedre og gennemføre den højtærede finansministers forslag om grundstigningsskyld. Dernæst bør der samles et demokratisk flertal om at indføre den grundskyld, som derefter skal indføres på de værdier, som bestod i 1950, og man står i så fald over for en overgangsordning med en afløsning.

Endvidere må den kunstfærdige told aftrappes over en årrække — retsforbundet har foreslået over 5 år. I det øjeblik man indfører grundskyld og aftrapper told, vil varepriserne falde; derefter vil skatterne falde, og så vil udviklingen gå den anden

vej. Det samme vil ske, når man ophæver vareforsyningsloven, lukker varedirektoratet, standser den protektionisme, som foregår gennem varedirektoratet, og som den højtærede handelsminister åbenhjertigt har tilstået foregår. Man vil kunne standse de prisaftaler, som indgås i ly af vareforsyningsloven; man vil kunne spare de 11 mill. kr., som alene varedirektoratet koster, og så vil man sandsynligvis desuden kunne spare et helt ministerium til et halvt hundrede millioner kroner.

Vi fra vor side ønsker statsfinansieringen standset. Det vil give lavere rente, det vil give mere byggeri, og i løbet af kort tid vil man kunne afvikle et ministerium til: boligministeriet. Vi ønsker store besparelser på de offentlige budgetter; vi ønsker en mindre administration.

Hvad angår forsvarets område, peger vi på, at Bulganins brev har gjort raketvåbnet aktuelt i den danske befolkning. Raketterne findes ikke i Danmark og i Norge, men de findes syd for Østersøen, og nogle af de mål, raketterne kan være indstillet på, er de danske kaserer. Derfor haster det at standse kasernebyggeriet, at rømme kasererne, at sprede mandskabet.

Retsforbundet ønsker skatterne ned. Hvis man nedsætter skatterne for pristalsfamilien og gør alle indtægter under 12 000 kr. skattefri, vil pristallet falde 40 points. Så vil lønningerne falde, og lønningerne for både stat og kommuner vil gå 300 mill. kr. ned. Her er en praktisk og en ganske retfærdig vej frem.

Retsforbundet siger, at uanset hvilken regering vi har haft siden krigen, er pristallet i gennemsnit steget 4 pct. hvert eneste år; uanset hvilken regering vi har haft, er kronen siden krigen faldet gennemsnitlig 4 pct. hvert eneste år. Og hvem har været den konstante faktor i de forskellige regerings spil og ansvar? Det har det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i sin tid udtalte, at i årtier er der ikke i Danmark gennemført noget af betydning uden radikal medvirken, er det en nærliggende konklusion at placere hovedansvaret for de økonomiske ulykker i Danmark på det ærede medlem. Han har været med til alle tre kronenedskæringer. Det radikale venstre var det parti, der lavede den første inflation